

Dit gedicht is voorgedragen bij het Joods gedenkteken ter gelegenheid van
Dodenherdenking op 4 mei 2013
door een leerling van Openbare Basisschool De Tandem

Joods Kind

Zij wacht hem elke avond aan de trein.
Het meisje met de zwarte haren,
met ogen, die verstrakken in een staren
of vader gauw de tunnel door zal zijn.

Dan zwaait een mannenarm een verre groet.
Op 't klein gezicht bloeit plotseling herkennen.
Zij moet op slag hard naar haar vader rennen.
Hij bukt zich laag en zoent haar smalle toet.

Nu gaan ze samen door de late dag.
De man gebogen en van zorg gebeten.
Het ratelstemmetje wil erg graag weten
waarom ze nog niet naar het zwembad mag ...

O Heer, ik heb vandaag één bede maar:
Elk Joods gezin wordt haast vaneen gereten.
Laat de Gestapo deze twee vergeten.
Laat die in Jezus naam toch bij elkaar.